

Lovtidende A

2017

Udgivet den 14. januar 2017

11. januar 2017.

Nr. 48.

Bekendtgørelse af lov om dyrlæger

Herved bekendtgøres lov om dyrlæger, jf. lovbekendtgørelse nr. 1149 af 12. september 2015, med den ændring, der følger af § 87 i lov nr. 1715 af 27. december 2016.

Den bekendtgjorte lovtekst vedrørende § 36 a træder i kraft den 1. februar 2017, jf. § 24, stk. 1, i lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Kapitel 1

Anvendelsesområde

§ 1. Loven omfatter retten til at udøve dyrlægegerning og dyrlægers pligter samt veterinære laboratorier og Det Veterinære Sundhedsråd.

Kapitel 2

Dyrlægegerning

§ 2. Ved dyrlægegerning forstås

- 1) at tage et dyr under behandling, når der er grund til at antage, at dyret eller den besætning, hvortil det hører, lider af en smitsom sygdom, hvorom anmeldelse skal indgives i henhold til lovgivningen om smitsomme sygdomme hos dyr,
- 2) at tage andres dyr under behandling for nogen anden sygdom, til hvis behandling der kræves veterinær indsigt,
- 3) at tage dyr under behandling under anvendelse af lægemidler, der efter apotekerlovgivningen kun må udleveres mod recept,
- 4) at udøve veterinær sundhedsrådgivning til ejeren af en besætning eller dennes repræsentant som led i en ordning fastsat i medfør af denne lov,
- 5) at udøve veterinær fødevarekontrol og -tilsyn, hvor den veterinære uddannelse er af væsentlig betydning og
- 6) at udøve anden virksomhed, hvor den veterinære uddannelse er af væsentlig betydning.

Stk. 2. Ret til at udøve dyrlægegerning og betegne sig som dyrlæge har kun den, der har modtaget autorisation som dyrlæge i henhold til § 3, stk. 1 eller 3, eller som har adgang til at udøve dyrlægegerning i henhold til bestemmelser fastsat i medfør af § 35.

§ 3. Miljø- og fødevareministeren¹⁾ meddeler efter anmodning autorisation som dyrlæge til den, der har bestået veterinæreksamen ved Københavns Universitet.

Stk. 2. Ministeren fastsætter regler om fremgangsmåden ved meddelelse af autorisation.

Stk. 3. Ministeren kan meddele personer, der gennem uddannelse og erhvervsudøvelse i udlandet har opnået kvalifikationer, der kan sidestilles med uddannelse efter stk. 1, autorisation som dyrlæge her i landet. Autorisationen kan gøres betinget af, at den pågældende forinden har fulgt undervisningen i visse fag ved Københavns Universitet og eventuelt aflagt prøve i disse fag. I autorisationen kan fastsættes begrænsninger i den pågældendes udøvelse af dyrlægegerning.

Stk. 4. Den, der autoriseres som dyrlæge i medfør af stk. 1 eller 3, skal aflægge et dyrlægeløfte, hvis ordlyd fastsættes af ministeren.

Stk. 5. Ministeren fastsætter regler om sprogkrav for dyrlæger, der udøver dyrlægegerning i Danmark.

Stk. 6. Ministeren offentliggør navnene på autoriserede dyrlæger.

§ 4. Miljø- og fødevareministeren kan meddele veterinærstuderende, der opfylder nærmere fastsatte studiekrav, midlertidig tilladelse til at bistå dyrlæger under udøvelse af dyrlægegerning, hvis behovet for dyrlægehjælp ikke kan dækkes af dyrlæger.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at personer, der ikke er uddannet som dyrlæge, kan yde dyrlæger bistand under disses udøvelse af dyrlægegerning, der omfattes af bestemmelserne i § 2, stk. 1, nr. 2-6. Ministeren kan fastsætte regler om, hvilke uddannelseskrav de pågældende skal opfylde. Ministeren kan bestemme, hvilken faglig betegnelse sådanne personer må anvende, samt at en således fastsat betegnelse kun må anvendes af personer, der har gennemgået den uddannelse og bestået den prøve, som ministeren har foreskrevet.

Stk. 3. Ministeren kan meddele tilladelse til og fastsætte regler om, at personer, der ikke er dyrlæger, under udstationering ved danske styrker i udlandet eller om bord på skibe udøver dyrlægegerning omfattet af bestemmelserne i § 2,

stk. 1, nr. 2 og 3. Ministeren kan træffe bestemmelse eller fastsætte regler om, hvilke uddannelseskrav de pågældende skal opfylde.

§ 5. Miljø- og fødevareministeren kan efter udtalelse fra Det Veterinære Sundhedsråd og Retslægerådet nægte at meddele en person autorisation som dyrlæge, såfremt den pågældende må antages at være uegnet til at udøve dyrlægegerning på grund af legemlige eller sjælelige mangler. Autorisation kan endvidere nægtes under de i straffelovens § 78, stk. 2, nævnte omstændigheder.

Stk. 2. Den, der nægtes autorisation, kan forlange afgørelsen indbragt for domstolene. Ministeren skal vejlede den pågældende om prøvelsesretten. Begæring om prøvelse skal fremsættes inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

§ 6. Ved en praktiserende dyrlæge forstås en dyrlæge, der udøver de i lovens § 2, stk. 1, nr. 1-4, omhandlede rettigheder.

Stk. 2. Ved en dyrlægepraksis forstås en virksomhed, hvorfra en eller flere praktiserende dyrlæger udfører deres arbejde.

Stk. 3. En dyrlæge, der som selvstændig eller ansat vil udøve virksomhed som praktiserende dyrlæge, skal anmeldes til registrering, jf. § 16, stk. 2. Det samme gælder en dyrlægepraksis.

Stk. 4. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, i hvilket omfang de i § 2, stk. 1, nr. 1-4, nævnte aktiviteter kun må udøves af dyrlæger, der har modtaget bekræftelse på, at de er registreret som praktiserende dyrlæger efter stk. 3.

§ 7. Tilladelse til at betegne sig som specialist meddeles af miljø- og fødevareministeren. Ministeren fastsætter regler for meddelelse af tilladelse.

Kapitel 3

Dyrlægers pligter

§ 8. En dyrlæge er under udøvelsen af sin gerning forpligtet til at vise omhu og samvittighedsfuldhed.

Stk. 2. Får en dyrlæge under udøvelsen af sin gerning kendskab til, at dyrenes sundhed ikke tilgodeses, eller til, at der på bedrifter med dyr til fødevareproduktion ikke tages de fornødne hensyn vedrørende hygiejne, medicinanvendelse og andre forhold af betydning for fødevaresikkerheden, skal dyrlægen gøre dyreejeren eller den besætningsansvarlige opmærksom herpå med henblik på at få forholdene ændret eller om nødvendigt rette henvendelse til rette myndighed. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler herom.

§ 8 a. En praktiserende dyrlæge må ikke praktisere uden tilladelse fra miljø- og fødevareministeren, hvis dyrlægen gennem ejerskab, ansættelsesforhold eller på anden måde har økonomiske interesser i virksomheder, der fremstiller, indfører, udfører, oplagrer, forhandler, fordeler, udleverer, opsplitter eller emballerer lægemidler til dyr. Tilladelse kan kun gives i særlige tilfælde.

Stk. 2. Reglen i stk. 1 finder ikke anvendelse for dyrlægers fordeling, opsplitning og udlevering af lægemidler til brug i dyrlægepraksis.

Stk. 3. Hvis en praktiserende dyrlæges ægtefælle, samlever eller beslægtede i lige linje gennem ejerskab, ansættelsesforhold eller på anden måde har betydelige økonomiske interesser i en virksomhed, der fremstiller, indfører, udfører, oplagrer, forhandler, fordeler, udleverer, opsplitter eller emballerer lægemidler til dyr, skal dyrlægen give ministeren oplysning derom.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om, hvornår og på hvilken måde oplysningerne som nævnt i stk. 3 skal gives. Ministeren kan meddele forbud mod, at dyrlægen praktiserer, hvis de forhold, der oplyses, er af en sådan karakter, at de skønnes at kunne påvirke den praktiserende dyrlæges ordinationsadfærd.

§ 8 b. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om dyrlægers forpligtelser i forbindelse med egenkontrol med dyrevelfærd i landbrugsbesætninger.

Stk. 2. De dyrlæger, der er omfattet af loven, afholder omkostningerne ved de tilsyn og den kontrol, der udføres efter reglerne fastsat i medfør af stk. 1. Ministeren kan fastsætte regler herom.

§ 9. En praktiserende dyrlæge er forpligtet til på anmodning at yde den første fornødne hjælp til alvorligt tilskadekomne dyr eller dyr med smertevoldende sygdomme eller fødselshindringer, når hurtig hjælp efter de foreliggende oplysninger må anses for nødvendig. Dyrlægen er dog fritaget for denne forpligtelse, hvis den pågældende har gyldigt forfald eller rettidig hjælp kan ydes af en anden, som efter forholdene er nærmere dertil.

§ 10. En praktiserende dyrlæge har inden for det geografiske område, hvor den pågældende har sit sædvanlige klientel, pligt til at påtage sig veterinært arbejde som et led i offentlig bekæmpelse af smitsomme sygdomme hos dyr.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren fastsætter regler om vederlaget for praktiserende dyrlægers udførelse af veterinært arbejde som led i offentlig bekæmpelse af smitsomme sygdomme hos dyr.

§ 11. En dyrlæge skal afgive de indberetninger og anmeldelser, som miljø- og fødevareministeren afkræver den pågældende med henblik på konstatering og bekæmpelse af sygdomme hos dyr samt vedrørende den veterinære fødevarekontrol og det veterinære fødevaretilsyn. Ministeren kan fastsætte regler for, i hvilket omfang og på hvilken måde dyrlæger af hensyn til indberetnings- og anmeldepligten skal føre ordnede optegnelser over visse dele af deres virksomhed.

Stk. 2. En dyrlæge skal på forlangende give ministeren enhver oplysning om forhold i forbindelse med den pågældendes udøvelse af dyrlægegerning.

Stk. 3. En dyrlæge skal føre optegnelser over anvendte, ordinerede og udleverede receptpligtige lægemidler. Ministeren kan fastsætte regler herom samt om, at anvendelse, ordinerer og udlevering af receptpligtige lægemidler skal

indberettes til eller stilles til rådighed for tilsynsmyndigheden.

Stk. 4. Ministeren kan bestemme og fastsætte regler om, at dyrlæger skal føre optegnelser over udlevering og anvendelse af andre end de i stk. 3 nævnte lægemidler.

Stk. 5. Ministeren kan som led i tilsynet med dyrlægers ordinationer af euforiserende stoffer påbyde en dyrlæge at føre nøjagtige optegnelser over disse ordinationer.

Stk. 6. En dyrlæge skal basere indberetninger, attester og udtalelser på en omhyggelig undersøgelse af grundlaget herfor.

§ 11 a. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at dyrlæger skal indberette resultater af diagnostiske laboratoriefund i forbindelse med undersøgelse for sygdomme hos dyr.

Kapitel 4

Lægemidler til dyr

§ 12. En dyrlæge må kun udlevere eller ordinere receptpligtige lægemidler til behandling af sygdomstilfælde hos dyr, når dyrlægen selv har stillet en diagnose for sygdommen, jf. dog § 13. Diagnosen skal være stillet

- 1) efter en fagligt forsvarlig klinisk undersøgelse, som dyrlægen personligt har foretaget af det eller de syge dyr,
- 2) efter, at dyrlægen har undersøgt materiale fra det eller de syge dyr eller ladet materialet undersøge på et statsligt eller andet dertil af miljø- og fødevareministeren godkendt laboratorium, jf. dog stk. 2, eller
- 3) efter, at dyrlægen har gennemgået sygdommens symptomer og forløb med ejeren eller den, der på dennes vegne tager vare på dyrene, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. I de i stk. 1, nr. 2 og 3, nævnte tilfælde er det en betingelse, at dyrlægen har et sådant kendskab til helbredstilstanden i dyreholdet og til ejeren eller den, der på dennes vegne tager vare på dyrene, at det er fagligt forsvarligt at stille diagnosen på dette grundlag.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler for anvendelse af lægemidler til forebyggende behandling.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om anvendelse af lægemidler og andre biologisk virksomme stoffer til dyr, herunder om begrænsning eller forbud mod anvendelsen af bestemte arter af sådanne stoffer.

§ 13. Selv om betingelserne i § 12, stk. 1, er opfyldt, må en dyrlæge ikke udlevere eller ordinere receptpligtige lægemidler til besætningsejerens eller dennes repræsentants efterbehandling af kvæg, for så vidt angår hundyr, der har kælvvet, og handyr over 2½ år, jf. dog § 14, stk. 1-4.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om udlevering eller ordinerings af receptpligtige lægemidler til besætningsejerens eller dennes repræsentants efterbehandling af kvæg, for så vidt angår hundyr, der har kælvvet, og handyr over 2½ år.

§ 14. Hvis ejeren af en svine- eller kvægbesætning har indgået skriftlig aftale om basismodulet i en sundhedsrådgivningsordning efter § 34 a, stk. 1 og 2, i lov om hold af dyr, kan dyrlægen, hvis vedkommende har stillet diagnose

for og påbegyndt behandling af det enkelte dyr, jf. § 12, stk. 1, ordinere eller udlevere receptpligtige lægemidler til besætningsejerens eller dennes repræsentant til efterbehandling af

- 1) svin og
- 2) kvæg, for så vidt angår hundyr, der endnu ikke har kælvvet, og handyr indtil 2½ år.

Stk. 2. I svine- og kvægbesætninger, der er omfattet af en skriftlig sundhedsrådgivningsaftales tilvalgsmodul 1, jf. § 34 a, stk. 3, i lov om hold af dyr, kan dyrlægen ordinere eller udlevere receptpligtige lægemidler til besætningsejerens eller dennes repræsentant til

- 1) behandling af de af besætningens svin, der må forventes at blive angrebet af en sygdom, som dyrlægen allerede har diagnosticeret i besætningen, jf. § 12, stk. 1,
- 2) behandling af de af besætningens kvæg, for så vidt angår hundyr, der endnu ikke har kælvvet, og handyr indtil 2½ år, der må forventes at blive angrebet af en sygdom, som dyrlægen allerede har diagnosticeret i besætningen, jf. § 12, stk. 1, og
- 3) efterbehandling af kvæg, for så vidt angår hundyr, der har kælvvet, og handyr over 2½ år.

Stk. 3. I kvægbesætninger, der er omfattet af en skriftlig sundhedsrådgivningsaftales tilvalgsmodul 2, jf. § 34 a, stk. 3, i lov om hold af dyr, kan dyrlægen ordinere eller udlevere receptpligtige lægemidler til besætningsejerens eller dennes repræsentant til behandling af de af besætningens kvæg, der må forventes at blive angrebet af en sygdom, som dyrlægen allerede har diagnosticeret i besætningen, jf. § 12, stk. 1.

Stk. 4. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om en anden aldersgrænse for kvæg, for så vidt angår handyr, i forbindelse med udlevering og ordinerings af receptpligtige lægemidler end den i stk. 1, 2 og 5 anførte.

Stk. 5. Ministeren kan fastsætte regler om udlevering eller ordinerings af receptpligtige lægemidler til besætningsejerens eller dennes repræsentants forudgående behandling og efterbehandling af kvæg, for så vidt angår hundyr, der har kælvvet, og handyr over 2½ år, i besætninger, der ikke er omfattet af sundhedsrådgivningsaftaler, jf. stk. 2 og 3.

Stk. 6. Ministeren kan fastsætte regler om, at en dyrlæge i en besætning af andre dyr end dem, der er nævnt i § 34 a, stk. 1 og 2, i lov om hold af dyr, og som er omfattet af en skriftlig sundhedsrådgivningsaftale, kan ordinere eller udlevere receptpligtige lægemidler til besætningsejerens eller dennes repræsentant til behandling af dyr i besætningen, der må forventes at blive angrebet af en sygdom, som dyrlægen allerede har diagnosticeret i besætningen, jf. § 12, stk. 1.

Stk. 7. I de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1-6, skal dyrlægen over for besætningsejerens eller dennes repræsentant nøje beskrive de kliniske symptomer, som skal være konstateret, før behandlingen påbegyndes.

§ 15. Miljø- og fødevareministeren fastsætter regler for dyrlægers udlevering og ordinerings af receptpligtige lægemidler, jf. §§ 2, 4 og 12 og § 14, stk. 1-3. Ministeren kan herunder fastsætte særlige regler for udlevering og ordinerings af receptpligtige lægemidler til dyr, der ikke anvendes til konsum.

§ 15 a. Miljø- og fødevareministeren kan meddele påbud om, at en dyrlæge skal iværksætte diagnostiske laboratorieundersøgelser med henblik på at få verificeret den diagnose, som danner grundlag for dyrlægens valg af behandling.

Kapitel 5

Registre

§ 16. Miljø- og fødevareministeren kan oprette et register, der indeholder oplysninger om dyrlæger, herunder om praktiserende dyrlæger og om dyrlægepraksis. Registeret kan indeholde oplysninger om omfanget af rettigheder samt om fraskrivelse, fratagelse og frakendelse af dyrlægers rettigheder. Registeret kan endvidere indeholde oplysninger om overtrædelse af bestemmelser i loven eller regler fastsat i medfør heraf samt af lovgivningen i øvrigt, når overtrædelsen er sket i forbindelse med udøvelse af dyrlægegerning.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om registerets drift og opbygning, om dyrlægers pligt til at foretage anmeldelse til registrering, herunder om de oplysninger, der skal fremgå af anmeldelsen, samt om pligten til at indberette ændringer. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om begrænsninger i adgangen til at få oplysninger fra registeret samt om opkrævning af betaling i forbindelse med udtræk af oplysninger fra registeret.

§ 16 a. Miljø- og fødevareministeren kan indhente de oplysninger hos andre offentlige myndigheder, der er nødvendige for at kontrollere, at veterinærlovgivningen overholdes, bl.a. med henblik på registersamkøring og sammenstilling af oplysninger i kontroløjemed, herunder oplysninger om skatteforhold.

§ 17. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om drift af medicinregisteret Vetstat, herunder om dyrlægers indberetning af oplysninger til registeret, om begrænsninger i adgangen til at få oplysninger fra registeret samt om opkrævning af betaling i forbindelse med udtræk af oplysninger fra registeret.

Kapitel 6

Fratagelse af dyrlægers rettigheder

§ 18. Miljø- og fødevareministeren kan fratage en dyrlæge autorisationen, når der er grund til at antage, at den pågældende på grund af legemlige eller sjælelige mangler, jf. § 5, stk. 1, eller på grund af udvist grov uduelighed ikke fremtidig vil udøve virksomhed på forsvarlig måde.

Stk. 2. Under tilsvarende betingelser som anført i stk. 1 kan ministeren fratage en dyrlæge følgende rettigheder:

- 1) Retten til at udøve virksomhed som praktiserende dyrlæge, jf. § 6.
- 2) Retten til at udføre offentlige forretninger i henhold til de herom gældende bestemmelser samt til at udføre de i henhold til lovgivningen om smitsomme sygdomme hos dyr påbudte diagnostiske undersøgelser og udtage materiale til sådanne undersøgelser. Samtidig bortfalder retten til at udstede attester om resultatet af diagnostiske undersøgelser.

- 3) Retten til at ordinere lægemidler, der efter apotekerlovgivningen kun må udleveres mod recept.

- 4) Retten til at distribuere lægemidler i henhold til apotekerlovgivningen.

Stk. 3. Fratagelse af rettigheder i henhold til stk. 1 og 2 sker for et tidsrum af mellem 1 og 5 år eller for bestandig.

§ 19. Inden miljø- og fødevareministeren træffer afgørelse om fratagelse af autorisation eller dele heraf i henhold til § 18, skal sagen forelægges Det Veterinære Sundhedsråd til udtalelse.

Stk. 2. Det Veterinære Sundhedsråd skal give dyrlægen lejlighed til at udtale sig skriftligt og mundtligt, inden det afgiver sin udtalelse.

Stk. 3. Er der tale om fratagelse af autorisation eller dele heraf på grund af legemlige eller sjælelige mangler, skal sagen endvidere forelægges Retslægerådet.

Stk. 4. Under sagens behandling har dyrlægen ret til at optræde ved eller sammen med en af den pågældende valgt bisidder, ligesom dyrlægen og bisidderen har ret til at gøre sig bekendt med sagens akter.

Stk. 5. Skønner ministeren, at betingelserne for fratagelse foreligger, kan autorisationen eller dele heraf midlertidigt inddrages.

§ 20. Miljø- og fødevareministeren kan fratage en dyrlæge retten til at ordinere alle eller enkelte grupper af euforiserende stoffer, hvis dyrlægen

- 1) har overtrådt et påbud meddelt efter § 11, stk. 5,
- 2) ordinerer euforiserende stoffer på uforsvarlig måde eller
- 3) ordinerer euforiserende stoffer til eget eller andre menneskers brug.

Stk. 2. Fratagelse af den i stk. 1 omhandlede ret sker for et tidsrum af mellem 1 og 5 år eller for bestandig.

§ 21. Miljø- og fødevareministeren kan fratage en dyrlæge en autorisation, der er givet på grundlag af en autorisation i et andet land, hvis autorisationen i det andet land fratages dyrlægen eller på anden måde taber sin gyldighed.

§ 22. En afgørelse efter § 18, § 19, stk. 5, § 20 eller § 21 kan af den, afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene.

Stk. 2. Begæring herom skal fremsættes inden 4 uger efter, at afgørelsen, der skal indeholde oplysning om adgangen til at kræve domstolsprøvelse og om fristen herfor, er meddelt den pågældende. Miljø- og fødevareministeren anlægger sag mod den pågældende i den borgerlige retsplejes form.

Stk. 3. Begæring om sagsanlæg har opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, at den pågældende under sagens behandling ikke må udøve vedkommende rettighed. Såfremt ministerens afgørelse findes lovlig ved dommen, kan det i denne bestemmes, at anke ikke har opsættende virkning.

§ 23. En dyrlæge kan ved dom frakendes autorisationen eller dele heraf, jf. § 18, stk. 2, såfremt vedkommende

- 1) under tilsidesættelse af væsentlige hensyn til fødevarer-sikkerheden eller dyresundheden har forvoldt skade på menneskers eller dyrs sundhed eller har fremkaldt fare herfor eller
- 2) har gjort sig skyldig i gentagne overtrædelser af bestemmelser i loven eller regler udstedt i medfør af loven, dog bortset fra de i § 24 nævnte bestemmelser og regler.

Stk. 2. Skønner miljø- og fødevareministeren, at betingelserne efter stk. 1 er opfyldt, kan ministeren, såfremt der er nærliggende fare for misbrug, midlertidigt inddrage autorisationen eller dele heraf. Den, hvis autorisation eller dele heraf er inddraget, kan forlange inddragelsen prøvet ved domstolene. Ministeren skal vejlede dyrlægen om prøvelsesretten. Begæring om prøvelse skal fremsættes inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Det tidsrum, hvori autorisationen eller dele heraf har været inddraget, fradrages i frakendelsestiden.

Stk. 3. Frakendelse af autorisationen eller dele heraf sker for et tidsrum af mellem 1 og 5 år eller for bestandig.

Stk. 4. Frakendelse kan ske for bestandig, hvis vedkommende

- 1) forsætligt har forvoldt skade på menneskers eller dyrs sundhed eller forsætligt har fremkaldt nærliggende fare herfor,
- 2) er frakendt autorisationen eller dele heraf i et tidsrum af mellem 1 og 5 år og det nye forhold er begået i frakendelsestiden eller
- 3) flere gange har fået frakendt autorisationen eller dele heraf i et tidsrum af mellem 1 og 5 år.

§ 24. Såfremt en dyrlæge gør sig skyldig i grov eller gentagen overtrædelse af § 14, stk. 1-3, eller regler fastsat i medfør af § 14, stk. 4-6, eller § 15, kan vedkommende ved dom frakendes retten til at indgå aftaler om sundhedsrådgivning og til at ordinere eller udlevere receptpligtige lægemidler efter § 14, stk. 1-6.

Stk. 2. Skønner miljø- og fødevareministeren, at betingelserne efter stk. 1 er opfyldt, kan ministeren, såfremt der er nærliggende fare for misbrug, midlertidigt inddrage retten til at indgå sundhedsrådgivningsaftaler og til at ordinere eller udlevere receptpligtige lægemidler efter § 14, stk. 1-6. Den, hvis rettigheder er inddraget, kan forlange inddragelsen prøvet ved domstolene. Ministeren skal vejlede dyrlægen om prøvelsesretten. Begæring om prøvelse skal fremsættes inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Det tidsrum, hvori retten til at indgå sundhedsrådgivningsaftaler og til at ordinere eller udlevere receptpligtige lægemidler efter § 14, stk. 1-6, har været inddraget, fradrages i frakendelsestiden.

Stk. 3. Frakendelse af retten til at indgå sundhedsrådgivningsaftaler og til at ordinere eller udlevere receptpligtige lægemidler efter § 14, stk. 1-6, sker for et tidsrum af mellem 1 og 5 år eller for bestandig.

Stk. 4. Frakendelse kan ske for bestandig, hvis vedkommende

- 1) er frakendt retten til at indgå sundhedsrådgivningsaftaler og til at ordinere eller udlevere receptpligtige læge-

- midler efter § 14, stk. 1-6, i et tidsrum af mellem 1 og 5 år og det nye forhold er begået i frakendelsestiden eller
- 2) flere gange har fået frakendt retten til at indgå sundhedsrådgivningsaftaler og til at ordinere eller udlevere receptpligtige lægemidler efter § 14, stk. 1-6, i et tidsrum af mellem 1 og 5 år.

§ 25. Miljø- og fødevareministeren kan til enhver tid efter ansøgning ophæve en i henhold til § 18, § 19, stk. 5, § 20 eller § 21 foretaget fratakelse af rettigheder. Er fratakelse sket for bestandig, og afslår ministeren ansøgning om ophævelse af fratakelsen, kan den pågældende forlange afgørelsen prøvet ved domstolene, såfremt der er forløbet 1 år efter fratakelsen og mindst 1 år efter, at generhvervelse af retten senest er nægtet ved dom. § 22, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Er der ved dom sket frakendelse for bestandig af autorisationen eller dele heraf eller af retten til at indgå sundhedsrådgivningsaftaler og til at ordinere eller udlevere receptpligtige lægemidler efter § 14, stk. 1-6, jf. §§ 23 og 24, kan spørgsmålet om generhvervelse tidligst indbringes for domstolene, når der er forløbet 5 år fra frakendelsestidspunktet og mindst 2 år efter, at generhvervelse af retten senest er nægtet. Afgørelsen træffes ved kendelse.

§ 26. En dyrlæge kan fraskrive sig autorisationen eller en eller flere af de i § 18, stk. 2, omhandlede rettigheder. Fraskrivelsen kan være begrænset til at angå ordinering af euforiserende stoffer eller en nærmere angiven gruppe af sådanne stoffer. Autorisationen eller fraskrevne rettigheder generhverves, når en fastsat tidsfrist fra fraskrivelsen er udløbet, og kan i øvrigt generhverves efter ansøgning, såfremt der ikke foreligger omstændigheder, der ville kunne begrunde fratakelse af autorisationen eller rettigheder efter §§ 18, 20, 21, 23 og 24.

Stk. 2. Såfremt miljø- og fødevareministeren afslår generhvervelse af fraskrevne rettigheder, kan afgørelsen efter reglerne i § 22, stk. 2, forlanges indbragt for domstolene.

Stk. 3. Bestemmelsen i § 25 finder tilsvarende anvendelse.

§ 27. Miljø- og fødevareministeren udsender meddelelse om fratakelse, frakendelse, fraskrivelse eller generhvervelse af autorisationen eller en eller flere rettigheder, jf. § 18, § 19, stk. 5, og §§ 20, 21, 23, 24 og 26.

Kapitel 7

Det Veterinære Sundhedsråd

§ 28. Det Veterinære Sundhedsråd består af mindst 5 medlemmer.

Stk. 2. Rådet nedsættes af miljø- og fødevareministeren. Ministeren skal ved sammensætningen af rådet så vidt muligt sikre, at der blandt rådets medlemmer er personer med indsigt i de faglige discipliner, der er af særlig betydning for løsning af de opgaver, der er henlagt til rådet. Ministeren udpeger blandt rådets medlemmer en formand og en næstformand.

Stk. 3. Ministeren fastsætter regler om rådets virksomhed.

Stk. 4. Ministeren fastsætter regler om oprettelse af et rådssekretariat og om sammensætningen og driften heraf.

§ 29. Det Veterinære Sundhedsråd afgiver veterinærfaglige udtalelser og udtalelser vedrørende hold af særlige dyr i sager, der forelægges rådet af miljø- og fødevareministeren. Ministeren kan fastsætte regler om, hvilke myndigheder der over for rådet kan fremsætte begæring om en udtalelse fra rådet, og i hvilke sager dette kan ske.

Stk. 2. Rådet skal på begæring af de i stk. 1 nævnte myndigheder inden for disses ressort afgive udtalelser om særlige spørgsmål af principiel karakter vedrørende forhold af veterinær betydning.

Stk. 3. Rådet kan indhente udtalelser hos særligt sagkyndige eller anmode sådanne sagkyndige om at deltage i sagens behandling eller i behandlingen af det forelagte spørgsmål, når behandlingen af en for rådet forelagt sag eller et forelagt spørgsmål forudsætter en sagkundskab, som rådets medlemmer ikke i tilstrækkeligt omfang er i besiddelse af.

Kapitel 8

Veterinære laboratorier

§ 30. Oprettelse og drift af laboratorier, som erhvervsmæssigt påtager sig at foretage diagnostiske laboratoriemæssige undersøgelser for andre med henblik på konstatering af husdyrsygdomme, skal godkendes af miljø- og fødevareministeren.

Stk. 2. Fremstilling af vacciner, sera og lignende produkter til forebyggelse af husdyrsygdomme eller til behandling af syge dyr må kun finde sted efter godkendelse fra ministeren. Ministeren kan fastsætte regler for meddelelse af godkendelse. Godkendelseskravet gælder dog ikke for statens medicinske og veterinære laboratorier og institutter.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om godkendelse af laboratoriers indretning og drift. Ministeren kan endvidere fastsætte regler for de godkendte laboratoriers anvendelse af betegnelser, hvori ordet »godkendt« eller lignende indgår.

Stk. 4. Ministeren fører tilsyn med de godkendte laboratorier og de virksomheder, der opnår godkendelse i henhold til stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler for udøvelse af og betaling for tilsyn.

Kapitel 9

Tilsyn, klage og betaling

§ 31. Miljø- og fødevareministerens veterinærvæsen forestås af en veterinærdirektør, der skal være uddannet som dyrlæge.

§ 32. Dyrlæger er undergivet tilsyn af miljø- og fødevareministeren.

Stk. 2. De ved statslige undervisnings- og forskningsinstitutter beskæftigede dyrlæger er, for så vidt angår deres virksomhed ved disse institutter, undtaget fra bestemmelsen i stk. 1.

Stk. 3. Dyrlæger skal efter anmodning fra tilsynsmyndigheden give alle oplysninger, som har betydning for tilsynet, samt vederlagsfrit yde tilsynsmyndigheden fornøden bistand ved tilsyn, undersøgelser og udtagning af prøver samt andre foranstaltninger, der iværksættes i henhold til loven eller

regler fastsat i medfør af loven eller af Den Europæiske Unions forordninger.

Stk. 4. Personer, der i medfør af § 4, stk. 1, har fået tilladelse til at bistå dyrlæger, og personer, der i henhold til regler fastsat i medfør af § 4, stk. 2, yder dyrlæger bistand, er undergivet tilsyn af miljø- og fødevareministeren. De i 1. pkt. nævnte personer skal efter anmodning fra tilsynsmyndigheden give alle oplysninger, som har betydning for tilsynet.

§ 33. Tilsynsmyndigheden og personer, som er særligt bemyndiget hertil, har til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til offentlige og private ejendomme, lokaliteter, transportmidler, forretningsbøger og papirer m.v., herunder elektroniske data, for at tilvejebringe oplysninger til brug for løsning af opgaver i henhold til loven eller til regler, som er fastsat i medfør af loven eller Den Europæiske Unions forordninger, og kan vederlagsfrit udtage prøver til undersøgelse.

Stk. 2. Politiet yder om nødvendigt bistand hertil. Miljø- og fødevareministeren kan efter aftale med justitsministeren fastsætte regler herom.

§ 34. Miljø- og fødevareministeren kan meddele de påbud og forbud, der anses for nødvendige for at sikre overholdelse af loven og regler fastsat i medfør af loven og af Den Europæiske Unions forordninger.

§ 35. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler med henblik på opfyldelse af Den Europæiske Unions direktiver og beslutninger om forhold, der er omfattet af denne lov. Ministeren kan endvidere fastsætte regler, som er nødvendige for anvendelsen af Den Europæiske Unions forordninger om forhold, som er omfattet af loven.

§ 36. Henlægger miljø- og fødevareministeren sine beføjelser efter loven til en myndighed under ministeriet, kan ministeren fastsætte regler om adgangen til at klage over myndighedens afgørelser, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, og om myndighedens adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage. Dette gælder dog ikke sager efter kapitel 6. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om indgivelse af klager, herunder om formkrav til klagen.

Stk. 2. Efter forhandling med den pågældende minister eller vedkommende kommunale organisation kan ministeren fastsætte regler om andre offentlige myndigheders eller institutioners medvirken ved varetagelse af opgaver efter loven. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over disse myndigheders og institutioners afgørelser, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, og om myndigheders eller institutioners adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage.

§ 36 a. Afgørelser truffet i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør heraf kan, hvis ikke andet er fastsat i loven eller i henhold til regler udstedt i medfør heraf, påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet, som behandler sagen i afdelingen omhandlet i § 3, stk. 1, nr. 8, i lov om Miljø- og

Fødevareklagenævnet, og kan dermed ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Klage til Miljø- og Fødevareklagenævnet indgives skriftligt til den myndighed, der har truffet afgørelsen, ved anvendelse af digital selvbetjening, jf. dog § 21, stk. 2-4, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet. Myndigheden skal, hvis den vil fastholde afgørelsen, snarest og som udgangspunkt ikke senere end 3 uger efter modtagelsen af klagen videresende klagen til klageinstansen. Klagen skal ved videre-sendelsen være ledsaget af den påklagede afgørelse, de dokumenter, der er indgået i sagens bedømmelse, og en udtalelse fra myndigheden med dennes bemærkninger til sagen og de i klagen anførte klagepunkter.

§ 37. Betalingsforpligtelser, der er fastsat ved forordning inden for denne lovs område, i denne lov eller i regler udstedt i henhold til denne lov, og som ikke betales rettidigt, tillægges, medmindre andet er fastsat i Den Europæiske Unions retsakter, en årlig rente svarende til den i renteloven fastsatte referencesats med tillæg fra forfaldsdagen at regne. Den tillagte rente udgør dog mindst 50 kr. For erindrings-skrivelser betales et gebyr på 100 kr., som reguleres med tilpasningsprocenten i lov om en satsreguleringsprocent. Beløbet afrundes til nærmeste med 10 delelige kronebeløb.

Kapitel 9a

Obligatorisk digital kommunikation

§ 37 a. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Miljø- og Fødevareministeriet om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign.

Stk. 3. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

§ 37 b. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af ministeriet som afsender.

§ 37 c. Hvor det efter denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov er krævet, at et dokument, som er udstedt af andre end miljø- og fødevareministeren, skal være underskrevet, kan dette krav opfyldes ved anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt dokumentet, jf. dog stk. 2. Sådanne dokumenter sidestilles med dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om fravigelse af underskriftskrav. Det kan herunder bestemmes, at krav om personlig underskrift ikke kan fraviges for visse typer af dokumenter.

Kapitel 10

Straf

§ 38. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) overtræder § 2, stk. 2, § 6, stk. 3, § 8, § 8 a, stk. 1, § 9, § 10, stk. 1, § 11, stk. 3 og 6, § 12, stk. 1, § 13, § 14, stk. 1-3 og 7, og § 30, stk. 1 og 2,
- 2) uden tilladelse efter § 7 betegner sig som specialist,
- 3) uden tilladelse praktiserer som dyrlæge i tilfælde, hvor en tilladelse efter § 8 a, stk. 1, er påkrævet,
- 4) undlader at efterkomme forbud efter § 8 a, stk. 4, 2. pkt., påbud efter § 11, stk. 5, og § 15 a, eller påbud eller forbud efter § 34,
- 5) undlader at meddele oplysninger efter § 8 a, stk. 3, eller oplysninger, som er afkrævet vedkommende efter § 11, stk. 1, 1. pkt., § 11, stk. 2, og § 32, stk. 3 og 4, eller
- 6) undlader at yde bistand efter § 32, stk. 3.

Stk. 2. Straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år, hvis den ved handlingen eller undladelsen skete overtrædelse er begået med forsæt eller grov uagtsomhed og der ved overtrædelsen er

- 1) forvoldt skade på menneskers eller dyrs sundhed eller fremkaldt fare herfor eller
- 2) opnået eller tilsigtet opnået en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, herunder ved besparelser.

Stk. 3. Såfremt en person, der helt eller delvis har mistet retten til at virke som dyrlæge, udøver sådan virksomhed, straffes vedkommende med bøde eller fængsel i indtil 2 år.

Stk. 4. I regler, der er udstedt i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i reglerne. I reglerne kan der endvidere fastsættes straf af bøde for overtrædelse af regler fastsat af Den Europæiske Union om forhold, som er omfattet af denne lov. Det kan endvidere fastsættes, at straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år under tilsvarende betingelser som anført i stk. 2.

Stk. 5. Ved udmåling af bødestraf i henhold til stk. 1 og 4 skal der for forhold omfattet af §§ 8, 11, 12, 13, 14 eller 15 eller regler udstedt i medfør heraf ud over de almindelige regler i straffeloven tages hensyn til antallet af sundhedsrådgivningsaftaler, som den pågældende dyrlæge har indgået.

Stk. 6. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 39. Skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan miljø- og fødevareministeren tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, hvis den, der har begået overtrædelsen, erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder reglerne i retsplejeloven om krav til indholdet i et anklageskrift og om ikke at have pligt til at udtale sig tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter sted-funden vedtagelse inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning.

Kapitel 11

Ikrafttræden og overgangsbestemmelser

§ 40. Tidspunktet for lovens eller dele af lovens ikrafttræden fastsættes af miljø- og fødevareministeren.

Stk. 2. Ministeren kan i den forbindelse fastsætte, at lov om dyrlægegerning m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 43 af 23. januar 2003, helt eller delvis ophæves.

Stk. 3. Regler, der er udstedt i medfør af eller opretholdt ved den i stk. 2 nævnte lov, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af bestemmelser udstedt i medfør af denne lov. Overtrædelse af reglerne straffes efter de hidtil gældende regler.

Stk. 4. Personer, der ved denne lovs ikrafttræden er berettiget til at udøve dyrlægegerning, er uanset bestemmelsen i § 2 fortsat berettiget til at udøve sådan gerning og til at betegne sig som dyrlæge, idet de skal betragtes som autoriseret efter denne lov.

Stk. 5. En dyrlæge, som ved denne lovs ikrafttræden har fået tilladelse til at betegne sig som specialist, er uanset bestemmelsen i § 7 fortsat berettiget til at virke og betegne sig som specialdyrlæge.

Stk. 6. Diagnostiske laboratorier, der er godkendt før lovens ikrafttræden, skal uanset bestemmelsen i § 30 betragtes som godkendt efter denne lov.

Stk. 7. Virksomheder, der fremstiller vacciner, sera og lignende produkter, og som er godkendt før lovens ikrafttræden, skal uanset bestemmelsen i § 30 betragtes som godkendt efter denne lov.

§ 41. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de grønlandske forhold tilsiger.

Lov nr. 431 af 6. juni 2005 (Forenkling, harmonisering og objektivering af reglerne for inddrivelse af gæld til det offentlige m.v. samt mulighed for anvendelse af digitale lønsedler)²⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 85

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. november 2005, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. (Udelades)

Lov nr. 105 af 20. februar 2006 (Strafskærpelse)³⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3

Loven træder i kraft den 1. marts 2006.

Lov nr. 1557 af 20. december 2006 (Gennemsigthed ved rabatordninger m.v. på medicinområdet, liberalisering af dele af lægemiddeldistributionen samt forbedring af dyre-

velfærd og fødevarerikkerhed) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 4

Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.⁴⁾

Lov nr. 1336 af 19. december 2008 (Konsekvensændringer som følge af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige)⁵⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 167

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2009, jf. dog stk. 2. § 11 finder alene anvendelse på afgørelser om lønindeholdelse, der træffes efter lovens ikrafttræden.

Stk. 2. (Udelades)

Lov nr. 410 af 28. maj 2009 (Sprogkrav og praktiserende dyrlægers uafhængighed)⁶⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juni 2009.

Stk. 2. (Udelades)

Lov nr. 411 af 28. maj 2009 (Dyrlægers forpligtelser i forbindelse med egenkontrol med dyrevelfærd i landbrugsbesætninger)⁷⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juni 2009.

Lov nr. 401 af 21. april 2010 (Obligatorisk sundhedsrådgivning m.v.)⁸⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2010, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af lovens § 1.

Lov nr. 402 af 21. april 2010 (Beslaglæggelse af lægemidler m.v.)⁹⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3

Loven træder i kraft den 1. juli 2010.

Lov nr. 562 af 18. juni 2012 (Godkendelse af mærker til dyr, beredskab ved kemisk forurening af dyr, indberetning af laboratoriefund, ungkvæg m.v.)¹⁰⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3

Loven træder i kraft den 1. juli 2012.

Lov nr. 527 af 28. maj 2013 (Uddannelseskrav i forbindelse med husdyrhold, gruppevis levering af slagtesvin, obligatorisk digital kommunikation om forhåndsanmeldelse af eksport af levende dyr m.v. og tilsyn med personer, der yder dyrlæger bistand)¹¹⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 4

Loven træder i kraft den 1. juli 2013.

Lov nr. 1459 af 17. december 2013 (Obligatorisk digital kommunikation, ændring af klagebestemmelser som følge af ressortoverførsel m.v.)¹²⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 17

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2014.

Stk. 2. Administrative forskrifter, der er udstedt i medfør af de hidtidige bestemmelser, vedbliver at være i kraft, indtil de ændres eller ophæves.

Lov nr. 533 af 29. april 2015 (Forbud mod seksuel omgang eller seksuelle handlinger med dyr, forbud mod salg af

hunde på markeder, avl af familie- og hobbydyr, ændret rådsstruktur m.v.)¹³⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2015, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 1, nr. 5-8, og § 2 træder i kraft den 1. januar 2016.

Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet¹⁴⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 24 Loven træder i kraft den 1. februar 2017.

Stk. 2. (Udelades)

Stk. 3. Erhvervsministeren¹⁵⁾ kan efter høring af miljø- og fødevareministeren fastsætte overgangsregler.

Stk. 4. (Udelades)

Stk. 5. Regler, der er fastsat i henhold til hidtil gældende regler, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler fastsat med hjemmel i denne lov. Overtrædelse af reglerne straffes efter de hidtil gældende regler.

Stk. 6. Verserende klagesager i Natur- og Miljøklagenævnet eller Klagecenter for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, der ikke er færdigbehandlet ved denne lovs ikrafttræden, færdigbehandles og afgøres af Miljø- og Fødevareklagenævnet efter reglerne i denne lov. Dette gælder dog ikke verserende klagesager ved Natur- og Miljøklagenævnet, som ved lovens ikrafttræden skal færdigbehandles og afgøres af Planklagenævnet, jf. § 1 i lov om Planklagenævnet.

Stk. 7. (Udelades)

Fødevarestyrelsen, den 11. januar 2017

ESBEN EGEDE RASMUSSEN

/ Birthe Schubart Haabegaard

-
- 1) Ved kongelig resolution af 28. juni 2015 blev Miljøministeriet og Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri sammenlagt til et Miljø- og Fødevareministerium.
 - 2) Lovændringen vedrører tilføjelse af § 37, stk. 4.
 - 3) Lovændringen vedrører ændring af § 38, stk. 2, og tilføjelse af § 38, stk. 5, hvorefter stk. 5 er blevet stk. 6.
 - 4) Ved bekendtgørelse nr. 98 af 25. januar 2007 er det bestemt, at ændringen træder i kraft den 2. april 2007. Lovændringen vedrører tilføjelse af § 8 a, § 15 a og § 16 a, og ændring af § 38, stk. 1, nr. 1 og 3.
 - 5) Lovændringen vedrører ophævelse af § 37, stk. 2-4.
 - 6) Lovændringen vedrører tilføjelse af § 3, stk. 5, hvorefter stk. 5 er blevet stk. 6, og tilføjelse af § 38, stk. 1, nr. 3, hvorefter nr. 3-5 er blevet nr. 4-6, og ændring af § 3, stk. 4, § 8 a, § 38, stk. 1, nr. 3, som er blevet nr. 4, og § 38, stk. 1, nr. 4, som er blevet nr. 5.
 - 7) Lovændringen vedrører tilføjelse af § 8 b.
 - 8) Ved bekendtgørelse nr. 686 af 24. juni 2010 er det bestemt, at ændringen træder i kraft den 1. juli 2010. Lovændringen vedrører tilføjelse af § 2, stk. 1, nr. 4, hvorefter nr. 4 og 5 er blevet nr. 5 og 6, og ændring af § 4, stk. 2, § 6, stk. 1 og 4, § 13, stk. 1, § 14, § 15, § 24, stk. 1, § 24, stk. 2, 1. og 4. pkt., § 24, stk. 3, § 24, stk. 4, nr. 1 og 2, § 25, stk. 2 og § 38, stk. 1, nr. 1.
 - 9) Lovændringen vedrører ændring af § 3, stk. 1 og § 3, stk. 3, 1. og 2. pkt.
 - 10) Lovændringen vedrører tilføjelse af § 11 a og ændring af § 13, stk. 1-2, § 14, § 24, § 25, stk. 2, og § 38, stk. 1, nr. 1. Overalt i loven er »Det Europæiske Fællesskab« ændret til: »Den Europæiske Union«, og »Det Europæiske Fællesskabs« er ændret til: »Den Europæiske Unions«.
 - 11) Lovændringen vedrører tilføjelse af § 32, stk. 4 og ændring af § 37 og § 38, stk. 1, nr. 5.
 - 12) Lovændringen vedrører tilføjelse af 3. pkt. i § 36 stk. 1 og indsættelse af §§ 37 a - 37 c.
 - 13) Lovændringen vedrører § 28, stk. 1, og § 29, stk. 1.
 - 14) Lovændringen vedrører indsættelse af § 36 a.
 - 15) Ved kongelig resolution af 28. november 2016 er betegnelsen Erhvervs- og Vækstministeriet ændret til Erhvervsministeriet, jf. bekendtgørelse nr. 1777 af 23. december 2016.